

Um at tala og tala og Bygd contra bý

Eg havi fyrr her í blaðnum víst á, at samfelag okkara, hóast framalaga á mongum økjum, enn restar nógv, hvat sosialum javna og tryggileika viðvíkir. Enn eru byrðurnar ójavnar býttar og enn verður ágóðin ójavn býttur. Summir samfelagsbólkar fáa 5 ferðir so høga løn sum aðrir. Stjóra- og akademikasonurin í Havn byrja livsgongd sína mong fet framman fyri fiskimannasonin á bygd. Verkamannastættin er nærur einasta stætt, ið kann missa arbeiði sitt frá degi til dags uttan endurgjald av nøkrum slag.

Stundum tá eg havi víst á hesar og aðrar ójavnar í samfelagi okkara, hava politisku mótstøðumenn javnaðarflokksins stillað seg í filabeinstorn sitt og røtt so: Tú skuldi tagt, flokkur tín hevur havt buktina og báðar endarnar nú í 2 valskeið — stríðið um buktina og endarnar og annað slíkt fjas lati eg lýsingarmiðjurnar á Dimmu og P. C. um — rætt skal vera rætt. Javnaðarflokkurin hevur havt

tak um endan, og hann hevur drigið so tað sanniliga hevur munað. Eitt taki fyri og annað eftir. Tær Føroyar sum í 50nu vóru merktar av vinnu- og mótloysi eru í dag eitt samfelag merkt av áræði og sjálvsáliti. Ötryggleikin og vónloysi er burtur, og mennandi framstig eru gjørd á øllum økjum: sosialt, mentunarlígt, politiskt og búskaparlígt, framstig sum neyvan enn vóru nádd uttan luttøku javna-armanna. Enn er endin langur, tøkini mong og ójavnin ov stóru. Men soleingi sum so er, verður javnaðarflokkurin at røða um hetta og virka fyri broytan, og tala mótstøðumanna um at vit heldur skuldi tagt, verður bert at stímbra virkshugin og vilja okkara.

Bygd — Bý

Ein hin sjónligasti og mest skaðiligi ójavnin í dagsins samfelag er ójavnin millum bygd og bý. Allir politiskir flokkar ásanna og játta, at tað hevur

alstóran figgjarligan, mentunarlígan og menniskjanslígan týðning, at allir partar av landinum vera eins væl útbygdir, so at fólk ikki vegna ringar arbeiðsumstøður og vinnuloyssi verða noydd at rýma úr tí bygd, sum tey hava fest rót í og sum tey hava ætt, kenningar og vinfólk í, noyddast at rýma úr tí bygd, sum tey eru vorðin góð við. Hóast øll góð ynskir og lyftir er veruleikin ein heilt annar. Bygdir minka og bygdir avtoftast. Ungfólkioð noyðist at leita burtur í vinnu. Noyðist at keypa sær dyrt innivist í einum ella øðrum kjallara, meðan vónin um egnan bústað verður minni og minni. Hjá teimum, ið eftir eru á bygd tyngjast byrðurnar alt meir og meir. Tey verða færri og inntøkmøguleikarnir eru ov ringir. Men skúlar, havnir, vegir og lendingar eru eins kostnaðarmikil á bygd sum aðrastaðni.

Skal tað eydnast okkum at varðveita og menna bygdirnar í Føroyum er alsamt neyðugt at taka annað skinn um bak. Lyftir og vónir, hvussu væl meintar tær enn eru, skapa eingi úrslit.

Fyrst av øllum verður neyðugt at hækka játtanir til havnir, lendingar og vegir hjá

teimum bygðum, sum hava fingið slíkar, men enn ikki hava kunnað byrjað hesi arbeiði, reglura hesar játtanir so, at tær samsvara dagsins kostnað og ikki kostnaðin tá tær vóru játtaðar.

Eisini mugu stig takast til at skipa so fyrri, at eingin bygd noyðist at lata verða við at gera neyðugar íleggingar vegna ov vánaligar inntøkmøguleikar.

Men hetta er tað ikki óhugsandi, at eitt ella annað slag av politiskari semju fæst, men hvat so. Vegir, havnir og lendingar eru neyðugar, men ikki nóg mikið, tí enn restar tað týðningarmiklasta, vinnumøguleikar. Nú hugsi eg ikki tann politiska semjan røkkur longur. Tí skulu vit skapa nóg góðar vinnumøguleikar úti á bygd, verða vit noyddir at nerta við eina av okkara heilagu kúm: privata iniciativ. Av royndum vita vit at kapitalurin er miðsavnandi og mótarbeidir eini decentralisering av vinnumøguleikum. Skulu vit tí gera okkum minstu vónir um, at stýra í lögnum so at smábygdirnar eisini fáa nóg góðar vinnumøguleikar, verður neyðugt at tað almenna í samband við eina

skilgáða heildarloysn, meira beinleiðis luttøku í vinnulívinum og samstundis fær móguleikar at stýra kapitalinum so, at hann kemur øllum samfelagnum tilgáðar, og ikki sum nú, einamest summum portum.

Hjá bygðafólki eigur eingin ivi at vera, tí einasti flokkur, sum virkar fyri at fremja henda bygdamenningarpolitikk er javnaðarflokkurin.

Axel Skoubo

Ger sum grannin — send filmin til framkallingar í Foto-búðini

Blaðið við hinum fjølbroytta tilfarinum og sum hvønn mánaða kemur í minst 44 síðum. Blaðið, sum er vorðið størsta mánaðarblað í Føroyum.

Blaðið, sum bert kostar 18 kr. um fjórðingsárið.

Gerist haldarar av myndablaðnum NÚ!

Blaðið, sum hvønn mánaða verður prentað í 7.000 eintøkum.

Myndablaðið NÚ!

Hoyvíksvegur
3800 Tórshavn

Navn:

Bústaður: